

Idees

El canvi llatinoamericà

Agustí Colomines

He passat uns dies a Quito per participar en la reunió del consell directiu de la Red de Cooperación Intercultural Multilingüe (RECIM), la qual es va constituir a partir d'un acord intergovernamental entre Paraguai, Perú, Bolívia i Equador per promoure l'educació en llengües maternes. Des del setembre de l'any passat, l'Institut Linguapax, que presideixo, i el Convenio Andrés Bello, una instància de cooperació cultural, a l'estil de la UNESCO, però circumscrita a l'àrea llatinoamericana i amb la participació d'Espanya, també en som membres, amb l'objectiu d'assessorar-los en la confecció de polítiques de recuperació o de normalització lingüística. En el cas de Linguapax, a més, l'aportació recolza en el prestigi que té en molts països d'arreu del món, però especialment entre les comunitats indígenes ameríndies, el model lingüístic català. De vegades caldria que certa gent del nostre país es passegés una mica més pel planeta per estalviar-nos disputes lingüístiques que en altres llocs troben incomprensibles. Potser és que a aquesta gent li passa com al Govern espanyol, que sorprenentment se sent més compromès a revitalitzar el quítxua, posem per cas, que a acceptar la normalització del català i un sistema educatiu basat en la immersió lingüística.

“El canvi de mentalitat a l'Amèrica Llatina va començar a desempallegar-se de les nefastes dictadures”

La revolta indígena equatoriana del anys noranta va representar una alenada per afirmar els drets socials, que inclou el dret a l'ús i promoció de la llengua pròpia (que és sinònim de llengua materna), dels exclosos. O sigui, dels indígenes. Des de llavors, amb moltes més dificultats de les que caldria esperar, la idea d'instaurar un sistema educatiu bilingüe o multilingüe es va estendre no tan sols a l'Equador, sinó a la majoria dels estats andins. Alguns, fins i tot, com ara Paraguai, han anat més lluny, i han encetat el camí per aprovar una llei de llengües que reconegui l'oficialitat del guaraní al costat de l'espanyol. Des de Linguapax també els hem ajudat, enviant-hi dues vegades una delegació, integrada per Fèlix Martí, Josep Cru i el jurista Antoni Milian, que els ajudés a perfilar l'avantprojecte de llei. Un dia es donarà la paradoxa que Paraguai esdevindrà un estat plurilingüe mentre Espanya continuarà sense reconèixer com a llengües oficials de l'estat l'euskera, el gallec i el català. Coses de la mentalitat de cadascú, oi?

Precisament, aquesta és la qüestió: el canvi de mentalitat a l'Amèrica Llatina va començar a desempallegar-se de les nefastes dictadures. Parlem molt de Chávez, Morales o Correa, però això que els explico és molt anterior a l'eclosió d'aquests personatges i, en algun cas, no hi van tenir res a veure.

Turisme ornitològic

Ramon Tremosa

A la darrera fira de turisme de Madrid, FITUR, el conseller Huguet hi ha presentat un espai dedicat al *birding* o turisme ornitològic. Fa un any el conseller Huguet ja va “aixecar la perdu”, va manifestar que calia potenciar el turisme d'observació d'ocells, segons va declarar en la seva visita de gener del 2006 al municipi de Seròs. Seròs és la vila que obre les portes de l'Aiguabarreig (www.aiguabarreig.cat), la zona fluvial més gran del nostre país, on conflueixen els rius Segre, Cinca i Ebre, i principal punt de trobada de *birdwatchers*, d'observadors d'ocells, a casa nostra.

Seròs és el municipi que encapçala el turisme ornitològic nacional per mà del seu alcalde, Gabriel Pena: després d'impulsar l'Oficina de Turisme Ornitològic de les Terres de Ponent i l'Ebre (www.birding.cat), Seròs ara es prepara per a l'organització de la primera Fira Internacional de Catalunya de Turisme Ornitològic, el 1st Catalan Ornithological Festival, que s'hi celebrarà enguany del 20 al 22 de juliol.

En un extens article al *Financial Times*, publicat el passat dia 30 de desembre, Harry Eyres hi parla de l'interès que ofereix la península Ibèrica per qui vulgui gaudir del *birding*, és a dir, el turisme ornitològic. Per a un anglosaxó no hi ha res de nou en una afirmació com aquesta, només al Regne Unit hi ha més d'un milió d'aficionats a l'observació d'ocells, i en qüestió turística les destinacions ornitològiques es troben entre les més preuades. És un turisme sòlid, madur i consolidat nord enllà, d'un elevat nivell cultural i econòmic, així com també amb una extrema sensibilitat en relació amb el medi ambient. Malgrat que a l'estat espanyol els Països Catalans són capdavaners també en el món dels ocellaires de natura, no ens enganyarem pas si afirmem que en això ben bé tot està per fer (i moltes coses són possibles) a casa nostra.

En aquest sentit, cal celebrar també que el Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida, a partir de la seva marca “Ara Lleida” (www.lleidatur.com), dugui a terme aquest estiu la primera missió de promoció internacional de turisme ornitològic: oferirà el nostre potencial “ornitoturisme” a la Birdwatching Fair, la mare de totes les fires ornitològiques, del 17 al 19 d'agost a Oakham, Rutland, al Regne Unit.

A la darrera fira de FITUR el *birding* ja hi tenia un lloc destacat. Cal felicitar tots aquells que han fet possible a casa nostra, després de molts d'anys de feina en solitari, l'obertura de noves portes en el camí del desenvolupament econòmic d'unes terres molt sovint llunyanes i perifèriques del nostre país. Un impuls que ve abraçat, paral·lelament, de la conservació del nostre patrimoni natural. Un impuls que també pot arribar just allà on més ho necessiten: als pobles de les comarques sovint més oblidades.

www.ramontremosa.com